

Den 9. juli 1938 havde Børsen en artikel i anledning af Caroline Hansen Herdings 50 års grossererjubilæum.

Danmarks første selvstændige Forretningskvinde fejrer 50 Aars Grosserer-Jubilæum

Danmark har ingen Minister for Handel! siger Frk. Herding

Jeg beklager de unge, der skal starte Forretning nuomstunder, med saadanne Vanskeligheder som Valutacentralen og Brugsforeningerne. Det er haarde Vilkaar, og Handelsministeren, som skulde være vor Støtte, holder med de andre - altsaa med Brugsforeningerne - skønt de min Sandten i Forvejen er rigeligt favoriseret gennem Skattefriheden. Danmarks Handelsminister er ikke Minister for Handel i den Forstand, som vi Købmænd bruger det Ord!

Saa djærvt og frygtløst talte den 83-aarige Frk. C.M. Herding, der i Dag kan fejre en saa sjælden Begivenhed som 50 Aars Grosserer-Jubilæum. Frk. Herding er ikke den første Kvinde i Danmark, der har løst Grossererborgerskab; men hun er den første, der selv paa bar Bund begyndte et Firma, idet Frk. Rerup, som var ældre, paa sit Borgerskab fortsatte sin Faders Forretning.

"Den lille Pige med Svovlstikkerne"

Alle Københavnerne - og utallige Provinsianere - kender Frk. Herding store Forretning for Julepynt. Den eksisterede indtil for 1½ Aar siden i Pilestræde i Nr. 50 - lige over for Jacob Triers Urtekramforretning - og da dens største Omsætning laa i Tændstikker, var Frk. Herdings "nom de guerre" blandt Forretningsmændene i den indre By altid "Den lille Pige med Svovlstikkerne".

Som Bevis paa, hvor faa kvindelige Grosserere København havde dengang, kan nævnes, at "Børsen" i sit Julenummer 1899 havde en stor Artikel: "Kvindelig Foretagsomhed", som kun handlede om Frk. Rerup, Frk. Herding (dengang Hansen) og Frøknerne Davidsen paa Østergade.

- Hvorledes blev en ung Pige i 1888 noget for den Tid saa usædvanligt som selvstændig Forretningsdame?

- Fordi jeg altid havde Lyst til at tjene Penge. Jeg er Datter af en Muremester, og vi var tolv Søskende hjemme. Vi havde alle Trang til at klare os selv, og jeg kom som purung Pige i Forretning paa Graabrødretorv hos Menck & Co., der havde Hovedoplæg af "Godthaab"s Tændstikker og Hoff's tyske Maltekstrakt. Jeg førte Bøgerne og ekspederede i 12½ Aar, og i 1887 gjorde jeg mig selvstændig og lejede en Butik i Pilestræde ved Siden af Triers Medicinalhandel. Mit Detailhandlerborgerskab fik jeg den 7. Juli, og Aaret efter - den 10. Juli - løste jeg Grossererborgerskab.

Tændstikker i Tutter

- Vakte den kvindelige Grosserer ikke Opsigt?

- Absolut ikke! Jeg blev behandlet med udsøgt Venlighed og Ridderlighed af Grosserer-Societetets Komite, og jeg har gennem mit lange Forretningsliv kun de smukkeste og bedste Mindre om Samarbejdet med de høje Herrer. Forøvrigt havde jeg ikke meget med dem at gøre. Min Forretning var udelukkende baseret paa Damerne, idet min Idé gik ud paa at skaffe Husmødrene billige Husholdningsartikler. Jeg satte Salget af Tændstikker i Tutter i System, og jeg assorterede de saakaldte "blandede Pakker" med Tutter og store og smaa Æsker. Det blev en enorm Succes, og mit Firma var vist det eneste i Byen, hvor man kunde faa alle eksisterende Mærker Tændstikker. Somme Tider kom derfor Guldsmedene ind til mig, naar de ikke paa anden Maade kunde faa den rigtige Størrelse til deres smaa Sølv-Tændstikæsker.

Ja, siger Frk. Herding med et Smil, det hænder saamænd endnu - halvandet Aar efter, at jeg har opgivet min Forretning - at Folk ringer hjem til mig og spørger, hvor de kan faa de Tændstikker, som de plejere at købe hos mig i Pilestræde! Det er altid Ægtemænd, som har været vant til at besørge dette Indkøb til Husholdningen, og Mænd er som bekendt konservative. De vil ikke gøre Forandring - heller ikke med en saa lille Ting som Tændstikker!

Lanceret de første danske Julelys

- De handlede ogsaa med Juletræslyst?

- Ja, men det vare min Stolthed, at jeg indførte Salg af danske Julelys. Alt det andet - Guirlander, Englehaar, Julesne, Glaskugler, Kræmmerhuse, Kurve o.s.v. o.s.v. - var tyske Varer, som jeg hvert Foraar købte paa Messen i Leipzig. Men Lysene paa de danske Juletræer skulde være danske! Jeg havde i Begyndelsen solgt tyske Lys; men saa gik jeg en Dag ud til den gamle Jacob Holmblad og foreslog ham at lave Lysene til en Pris der kunde konkurrere med de tyske. Samtidig forklarede jeg ham ud fra min praktiske Erfaring som Sælger, hvorledes de skulde være. Jacob Holmblad var meget interesseret, og snart efter saas de smaa, pyntelige, hvide Æsker med Julelys paa Markedet.

Aldrig gaaet udenfor Rammerne

- Har De været Pioner paa andre Omraader?

- Hele min Forretning var forsaavidt noget nyt, som man ikke tidligere havde kendt en Specialbutik med billige Husholdningsartikler Igie fra Gulvklude og Vaskeskind til Karskrubber og Tandbørster. Nu finder der jo et "Sæbeudsalg" i hver eneste Gade. Forskellen er kun den, at jeg aldrig gik ud over de een Gang udstukne Rammer, og derfor skabte jeg heller ikke Konkurrence til Manufakturhandlere eller til andre Købmænd.

- Mange husker endnu Deres store Annoncer med billig Juletræslyst!

- Det var vist ogsaa noget nyt med saadan Annoncekampagne. Jeg vovede at betale 300 Kr. for en Helside i "Familie-Journalen". Det var en Formue ved Aarhundredeskiftet nu koster den samme Annonce jo adskilligt mere.

Naar tre Mænd køber en Bøtte Smør til Deling

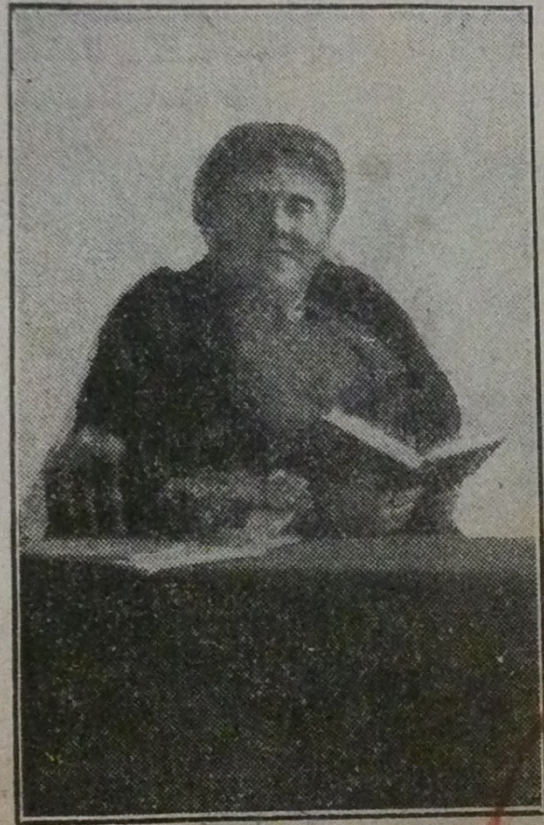
Men dengang kunde man vove noget med større Sindsro end nu. Konkurrence var ikke saa stor, og Brugsforeningerne, der nu omsætter for over 300 Mill. Kr. om Aaret, havde vel næppe mere end 20 Mill. Kr. Omsætning. Forøvrigt burde disse Brugsforeninger være underkastet samme Vilkaar som al anden Handel her i Landet. Men de anses ikke for "Handel" i juridisk Forstand. Man tolererer stadig, at det i Principet er det samme, som naar tre Mænd i Fællerskab køber en Bøtte Smør til Deling. Handelsministeren, som burde være den første til at forstaa dette, ladet alt blive ved det gamle.

Frk. Herding har talt sig varm. De kloge Øjne lyser bag Guldbrillerne, og Ordene falder med en Vægt som fra en Talerstol og ikke ved en Samtale paa Tomandshaand. Her er ingen Vaklen i Argumenterne. Man har ikke Indtryk af at diskutere med en Dame, der om et Par Maaneder - den 20. Oktober - fylder 84 Aar.

Det er derfor naturligt til Slut at spørge, hvorledes man bevarer sit Helbred saa godt gennem en lang og streng Arbejdsdag. Svaret lød:

- Ved at give sig god tTid til alt - ogsaa til at holde Ferie. Naar den travle Juletid var forbi, og Foraaret nærmede sig, tog jeg til Leipzig for at købe ind til den næste Sæson. Og i Forbindelse med denne Rejse fortsatte jeg med et 6 Ugers Ophold i Syden. Den, der arbejder, skal ogsaa have rigelig Ferie - og 5 - 6 Uger er slet ikke for meget!

Gr.

Grosserer, Frk. Herding.